

Ой красно ти, яблунько

Володимир Свідзінський

Ой красно ти, яблунько,
Зацвітала.
Ой рясно ти, зелена,
Плодів приношала.
Була б ти багата,
Та прийшли дівчата
І ласії діти,
Розхильчасті віти
Понагинали,
Запашні яблука
Пообривали...

— Ой дівчата, дівчата,
Уквітчані коси,
Нас вітри колихали,
Зволожали нас роси,
І нас сонце любило,
Наші личенька рум'янило,
Нас наглядало
Золотим оком
Ще й наливало
Солодким соком...

Тепер нашим вітам тяженько,
То ви нас здійміте легенько.
До церкви однесіте,
До святого дому,
Учиніте славу літу золотому.

У неділю ранесенько
Буйно пчоли вигравали,
Старенькому пасічнику-діду
Над ухом гучали:
— Ой діду, наш діду,
Ти проспиш до обіду,
А ми вдосвіта встали,
То вже скрізь побували:

Розсипались ми по луках
Цвігучих,
Розлітались по гаїнах
Дрімучих,
Погуляли ми і в полі,
І в лузі,
Побудили дзвіночки
В ярузі;
Сколихнули ми лелію
В діброві,
Отрусили з неї роси
Перлові;
Ми до кожної чарунки
Воскової
Доливали вологи
Медової...

То ти, діду, добре дбай,
Одного щільника виймай,
Однеси до церкви, до святого дому,
Учини славу літу золотому.

То на Спаса рано-пораненько
Не червоні маки зацвітали,
Зодягались люде хорошенько, К
олом церкву обступали.
Випливало сонце із-за саду,
Білу церкву рум'янило,
Від престолу, з глибини святої,
Виходжало золоте кропило,
Святило
Яблука рум'яні,
Вінки квітчані,
Меди пахучі,
Зілля цілюче,
Все, що земля багата
Дарувала до свята.
То на Спаса рано-пораненько
Гомоніли дзвони дрібненько:

— Ой слава, слава

Весняному раю,
А ще більша слава
Та щедрому врожаю!
Ой слава, слава
Жемчужному цвіту,
А ще більша слава
Та дорідному літу.